

Cantates van de wind

© 2019 Ingrid E. Noppen
Tweede druk (Herziene versie van 2008)
Coverontwerp: Ingrid E. Noppen

ISBN: 9789463861038

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgenomen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Cantates van de wind

Ingrid E. Noppen

VOORBIJ DE TIJD

Laten we hier instappen
om voorlopig
nergens te stoppen

en we gaan door
en door en door
tot waar het spoor
zich uitstrekt
ver voorbij de tijd

daar stappen we uit
waar vandaan
geen trein meer vertrekt

AL MIJN VELDEN

Ach, mijn vlinder
voor jou heb ik
al mijn velden bekleed

op een tapijt van enkel bloemen
wil ik je doen neerstrijken
en laten opgaan in
hun geuren van liefde

kóm, eer hun bladeren zijn verdord
en hun bloei voor niets geweest is

WE TOVERDEN EEN CARROUSEL

Het was zomaar ergens op een dag
ik denk dat het net lente was
je wilde duikelen in het zand
en drijven op het water

je had opeens iets van een kind
hoe onbeteugeld uitgelaten
zoals de wind alleen kan doen
wervelde je rond

we toverden een carrousel
met zoveel lichtjes en muziekjes
en zwierden op een sneeuw wit paard
de hele wereld dol

het was zomaar ergens op een dag

ZE ZEGT HET MAAR ALVAST

Later wil ik bloemen
een zee van rode, witte, gele
en alsjeblieft, beloof me
hijs me niet als tante Jo
in een smoezelig vest

mijn haren mooi gekapt
wat lipstick op mijn lippen
een beetje ladylike gekleed
je weet wat ik bedoel?

en wat je ook niet mag vergeten
de gasten moeten daarna eten
ze komen soms van ver
met honger in hun maag

geen broodjes kaas of cake
dat vind ik toch zo karig
neem ze mee naar de chinees
en geef ze een buffet

onthoud je het
een tikkie blusher op mijn wangen
en hier en daar wat Cacharel
je weet wat ik bedoel?

ALS STRAKS DE WOLKEN BREKEN

Huil niet om mij
zei jij
ik heb geleefd
misschien wel wild
maar toch

er was in mij geen mens
maar meer een adelaar
het luchtruim was zo weids

je kon niet met me mee
ik vloog te snel en onbesuisd
jouw vleugels waren broos
niet sterk genoeg voor mij

als straks de wolken breken
ben ik de handen van de zon
die zich een uitweg banen

naar jou, mijn lief, naar jou

ZOMER 2007

Regen, eindeloze regen
alsof de aarde huilt
om alle waanzin
van de wereld

haar bossen kaal gekapt
door veel te ruwe mensenhanden
en hoe haar oceanen kreunen
eens waren ze nog blauw

regen, eindeloze regen
alsof de aarde huilt

VAN RODE RIJST EN KLOMPEN

Ze vertelt me van
zo ver van hier
van rode rijst en
klompen op haar hoofd

en hoe ze veel te jong
moest zorgen voor het kroost
van toeans en hun boze vrouwen

van hoe de Jappen kwamen
en ook nog de Pemoeda's
haar vlucht over de zee
naar het land van dikke koeien

ze vertelt me van
hoe lang geleden
zij voor het eerst een winter voelde
en enkel dode bomen zag

in dit land van dikke koeien

EN OOK NOG SPUUG-ME-NIETJE

Daaraan denk ik terug
aan de kamers waar
mijn jeugd bleef
ik van meisje werd tot vrouw

en aan de smalle straat
met de drie cafeetjes
waar door 's nachts
de dronken zeelui
langs de puien zwalkten

de geuren van de haven
en pontje over voor een stuiver
naar zuid en weer retour

het manke bloemenvrouwtje
en Daantje in zijn rolstoel en
ook nog spuug-me-nietje

daaraan denk ik terug
de buurt waar ik mijn jeugd liet
van meisje werd tot vrouw